

Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR ze dne 20.04.1973, sp. zn. 5 Cz 12/73, ECLI:CZ:NS:1973:5.CZ.12.1973.1

Číslo: 66/1973

Právní věta: Pro úvahu soudu o tom, zda v případě smrti žalobce v průběhu občanského soudního řízení o náhradu škody má být řízení zastaveno anebo má být přerušeno či v něm pokračováno (§ 107 odst. 1 o. s. ř.), je zpravidla rozhodující, dochází-li smrtí žalobce k zániku uplatněného nároku, nebo přechází-li tento nárok na dědice.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 20.04.1973

Spisová značka: 5 Cz 12/73

Číslo rozhodnutí: 66

Číslo sešitu: 9

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Cena, Náhrada škody, Řízení před soudem, Zánik práv a povinností

Předpisy: 99/1963 Sb. § 107 65/1965 Sb. § 260

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 66/1973 sb. rozh.

Pro úvahu soudu o tom, zda v případě smrti žalobce v průběhu občanského soudního řízení o náhradu škody má být řízení zastaveno anebo má být přerušeno či v něm pokračováno (§ 107 odst. 1 o. s. ř.), je zpravidla rozhodující, dochází-li smrtí žalobce k zániku uplatněného nároku, nebo přechází-li tento nárok na dědice.

(Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR z 20. 4. 1973, [5 Cz 12/73](#))

Žalobce se domáhal na žalované organizaci odškodnění nemoci z povolání – silikózy, a to náhrady za ztrátu na výdělků po skončení pracovní neschopnosti v částce 575 Kčs měsíčně od 1. 1. 1971 vzhledem k ustanovení čl. II odst. 4 zákona č. 153/1969 Sb.

V průběhu soudního řízení žalobce dne 19. 4. 1971 zemřel.

Okresní soud v Karviné usnesením z 24. 8. 1971 řízení zastavil podle ustanovení § 107 odst. 2 o. s. ř. s odůvodněním, že žalobce ztratil způsobilost být účastníkem řízení dříve, než řízení bylo pravomocně skončeno.

Nejvyšší soud ČR rozhodl o stížnosti pro porušení zákona, kterou podal generální prokurátor ČR, tak, že tímto usnesením soudu prvního stupně, které nabylo právní moci, byl porušen zákon.

Z odůvodnění:

Pokud v průběhu řízení před soudem nastanou překážky v postupu řízení spočívající ve ztrátě způsobilosti být účastníkem tohoto řízení dříve, než se řízení pravomocně skončí, posoudí soud podle povahy věci, zda má řízení zastavit nebo přerušit, anebo zda v něm může pokračovat (§ 107 odst. 1 o. s. ř.). Řízení soud přeruší zejména tehdy, jde-li o majetkovou věc a navrhovatel nebo odpůrce zemřel; v řízení pokračuje s dědici účastníka, jakmile se skončí řízení o dědictví, pokud povaha věci nepřipouští, aby se s těmito dědici nepokračovalo dříve (§ 107 odst. 3 o. s. ř.).

Pro rozhodnutí soudu o tom, zda řízení v majetkovém sporu má být zastaveno anebo přerušeno či v něm pokračováno, je zpravidla rozhodující, zda smrtí dochází k zániku žalobcova nároku uplatňovaného v řízení nebo zda jeho nároky přecházejí na dědice.

Podle ustanovení § 260 odst. 1 zák. práce zaniká smrtí pracovníka nárok na náhradu za bolest a za ztížení společenského uplatnění. Podle ustanovení § 260 odst. 2 zák. práce ostatní peněžité nároky smrtí pracovníka nezanikají.

V projednávaném případě uplatnil žalobce náhradu za ztrátu na výdělku po skončení pracovní neschopnosti, tedy nárok, který podle citovaných zákonných ustanovení nezaniká. Měl proto soud prvního stupně postupovat podle ustanovení § 107 odst. 3 o. s. ř.

Poněvadž soud prvního stupně řízení zastavil, porušil svým rozhodnutím zákon v ustanovení § 107 odst. 1 a 3 o. s. ř. ve vztahu k ustanovení § 260 odst. 2 zák. práce.